

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA *OPĆOJ AUDIJENCIJI* Srijeda, 13. prosinca 2017. [\[Multimedia\]](#)

Zašto ići nedjeljom na misu?

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljamo niz katehezâ o misi. Danas se pitamo: zašto ići nedjeljom na misu?

Nedjeljno slavlje Euharistije u središtu je života Crkve (usp. Katekizam Katoličke Crkve, 2177). Mi kršćani nedjeljom idemo na misu kako bismo se susreli s uskrslim Gospodinom, ili, bolje rečeno, zato da se on susretne s nama, da slušamo njegovu riječ, da nas hrani za svojim stolom i tako postanemo Crkva, to jest njegovo mistično Tijelo koje živi u svijetu.

Shvatili su to, od samog početka, Isusovi učenici koji su slavili euharistijski susret s Gospodinom na dan u tjednu koji su Židovi nazivali "prvim u tjednu" a Rimljani "danom sunca", jer je na taj dan Isus uskrsnuo od mrtvih i ukazao se učenicima, razgovarao s njima, blagovao s njima i dao im Duha Svetoga (usp. Mt 28, 1; Mk 16, 9.14, Lk 24.1.13; Iv 20, 1.19), kao što smo čuli u biblijskom čitanju. Veliko izlivanje Duha Svetoga na Pedeseticu zbililo se također u nedjelju, pedeseti dan nakon Isusova uskrsnuća. Zbog tih razloga nedjelja je za nas sveti dan, posvećen euharistijskim slavljem, živom prisutnošću Gospodina među nama i za nas. Misa je, dakle, to što nedjelju čini kršćanskom! U središtu kršćanske nedjelje je misa. Kakva je to nedjelja za kršćanina bez susreta s Gospodinom?

Ima kršćanskih zajednica koje, na žalost, ne mogu uživati blagodat da slave misu svake nedjelje; međutim, one su također na taj sveti dan pozvane okupljati se u molitvi u Gospodinovo ime, slušajući Božju riječ i održavajući želju za Euharistijom živom.

U nekim se sekulariziranim društvima izgubio kršćanski osjećaj za nedjelju osvjetljenu euharistijom. To je šteta! U tim je sredinama nužno oživjeti tu svijest, kako bi se ponovno vratilo značenje toga blagdana, koji znači radost, župno zajedništvo, solidarnost, odmor koji krijepi duh i tijelo (usp. Katekizam Katoličke Crkve, 2777-2188). Svim tim nas vrijednostima iz nedjelje u nedjelju uči

Euharistija. Stoga je Drugi vatikanski koncil ponovio da je "nedjelja najosnovniji blagdan koji vjernicima valja stavljati pred oči i silno ga naglašavati, tako da također bude danom veselja i počinka od posla" (Konst. Sacrosanctum concilium, 106).

U prvim stoljećima nije postojao počinak od posla nedjeljom: to je poseban doprinos kršćanstva. Prema biblijskoj tradiciji Židovi počivaju subotom, dok u rimskom društvu nije bio predviđen tjedni dan počinka od ropskih poslova. Kršćanski osjećaj da živimo kao sinovi a ne robovi, nadahnut Euharistijom, doveo je do toga da je nedjelja – gotovo posvuda – postala danom počinka.

Bez Krista osuđeni smo na to da umor svakodnevnog života, sa svojim brigama i strahom od sutra, gospodari nad nama. Nedjeljni susret s Gospodinom daje nam snagu živjeti danas s povjerenjem i hrabrošću i kročiti naprijed s nadom. Zato mi kršćani idemo susresti Gospodina nedjeljom, na euharistijskom slavlju.

Euharistijsko zajedništvo s Isusom, Uskrslim i Živim u vječnosti, predokus je nedjelje bez kraja, kad više neće biti ni muke ni boli ni tuge ni suza, već samo radost življenja u punini i zauvijek s Gospodinom. I o tom blagoslovljenom počinku govori nam nedjeljna misa, učeći nas, svakoga dana u tjednu, predavati se u ruke Oca koji je na nebesima.

Što možemo odgovoriti onima koji kažu da ne treba ići na misu, čak ni nedjeljom, zato što je važno živjeti dobro, ljubiti bližnjega? Istina je da se kvaliteta kršćanskog života mjeri time koliko smo sposobni ljubiti, kao što je Isus rekao: "Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge" (Iv 13, 35); ali kako možemo provoditi u djelo evanđelje ako ne crpimo potrebnu snagu da to učinimo, iz nedjelje u nedjelju, na neiscrpnom vrelu euharistije? Ne idemo na misu zato da dadnemo nešto Bogu, nego da primimo od Njega ono što stvarno trebamo. Na to nas podsjeća molitva Crkve, koja se ovako obraća Bogu: "Tebi nije naša hvala potrebna, ali je tvoj dar što smo ti zahvalni; po našim hvalospjevima ti ne bivaš veći nego mi stječemo milost spasenja" (Rimski misal, Opće predslavlje IV).

Zaključno, zašto ići na misu nedjeljom? Nije dovoljno odgovoriti da je to zapovijed Crkve; istina, to pomaže da se sačuva njezinu vrijednost, ali samo po sebi nije dovoljno. Mi kršćani moramo sudjelovati na nedjeljnoj misi jer samo Isusovom milošću, njegovom živom prisutnošću u nama i među nama, možemo provoditi u djelo njegovu zapovijed i tako biti njegovi vjerodostojni svjedoci.